

Lőrinczy István

A füvek sikolya

lenyakazott árokparton
fekszik puskával
egy halott
felsikolt
a füvek torka
és az úton
tankoszlopok

Az ősz női ízei

kukoricák húsa
két harmatos combod
szőlők mézét
szívom öleden
a kék hajnalokat érzem melleiden
erdők párájából
iszom szemeden